

Nizami Gəncəvinin əsərlərinin tədqiqi və tərcüməsi məsələləri (1939-1948)

Qabil Əliyev

AMEA Nizami Gəncəvi adına Milli Azərbaycan Ədəbiyyatı Muzeyi
E-mail: qabil-aliyev@yandex.ru

Annotasiya. Nizami Gəncəvinin əsərlərinin Azərbaycanda öyrənilməsi və təbliği 1907-ci ildə "Füyuzat" jurnalında Məhəmmad Hadinin tərcüməsində "Nizaminin əvladına nəsihati" adlı şeiri ilə başlaşa da ölkəmizin ədəbi ictimaiyyəti, görkəmlə ziyalılarımız şairin əsərlərinə hər zaman diqqət göstərməmişdir. Lakin Nizaminin əlyazmalarının elmi şəkildə tədqiqata başlanması və tərcümə olunmasına XX əsrin 40-ci illərdən start verilmişdir. Qeyd etmək lazımdır ki, əsərlərin mərhələ Zəhra Allahverdiyevanın "Azərbaycanda nizamişünaslığın təşəkkülü və inkişafı (XX əsrin 40-ci illəri)" adlı namizədlik dissertasiyası (1991) və eyniadlı monoqrafiyasında geniş tədqiq olunmuşdur [33, s.223]. Biz burada yalnız tədqiqatdan kənardə qalan bəzi məsələlərə diqqət yetirməyi nəzərdə tutmuşuq.

Dahi şairin anadan olmasının 800 illik yubileyi ərafəsində yaradıcılığının müfəssəl tədqiqi sahəsində dövlət səviyyəsində işlər görülmüş, SSRİ-nin ən təcrübəli mütaxəssisleri bu işə cəlb edilmişdir. Məlumdur ki, akademik Yevgeni Bertelsin rəhbərliyi ilə yaradılan işçi qrupu gərgin əmək sərf edərək, Nizaminin əsərlərini Azərbaycan dilinə tərcümə etməzdən əvvəl, onun elmi təqnidini mətnini hazırlanmışdır. Mütxəssislər Azərbaycan Elmlər Akademiyasının kolleksiyasında saxlanılan əlyazmaların daha mükəmməl olduğunu bildirir. Həmin dövrə Nizaminin əsərlərinin elmi təqnidini mətninin hazırlanmasından sonra onu istanilan dilə tərcümə edilməsi mümkün olmuşdur.

Doğrudan da, ötən əsrin 40-ci illərindən başlayaraq Nizami Gəncəvinin əsərlərinin müxtəlif dillərə tərcüməsi, Azərbaycanda şairin əsərlərinin naşra hazırlanması işi böyük sürətlə davam etdirildi. Həmid Arası, Məmməd Mübariz, Mir Cəlal, Mirzə İbrahimov, Mirzəağa Quluzadə, Məmmədağa Sultanov, Rüstəm Əliyev, Teymur Kərimli, Azadə Rüstəmova, Nüshabə Arası, Xəlil Yusifli, Əlyar Səfərli, Zəhra Allahverdiyeva, Siracəddin Hacı kimi nizamişünaslar şairin əsərlərini müxtəlif aspekklərdə tədqiq etmiş. Rəsul Rza, Məmməd Rahim, Abdulla Şaiq, Səməd Vurğun, Mikayıl Rzaquluzadə, Əliağa Vahid, Cəfər Xəndən, Nigar Rəfibəyli, Osman Sarıvəlli, Mirvarid Dilbazi, Xəlil Rza, Xəlil Yusifli və başqa görkəmlə şairlərimiz ayrı-ayrı poemə və qəzəllərini dilimizə tərcümə etmişlər. Müstəqillik dövründə keçmiş ideoloji buxovları arxada qoyduğumuz üçün bu gün nizamişünaslıqla yeni bir mərhələnin başlanması üçün real imkanlar var. 2021-ci il – "Nizami Gəncəvi İli" Azərbaycan ədəbiyyatşünaslığına yeni töhfələr verməkdədir.

Açar sözlər: Nizami Gəncəvi, ədəbiyyat, təqnid, Azərbaycan

Məqalə tarixçəsi: göndərilib – 18.02.2021; qəbul edilib – 01.03.2021

Nizami Ganjavi's works in Researches and Translations (1939-1948)

Gabil Aliyev

National Museum of Azerbaijan Literature named after Nizami Ganjavi
E-mail: qabil-aliyev@yandex.ru

Abstract. The study, promotion, scientific research and translation of Nizami Ganjavi's works in Azerbaijan began in the 40s of the XX century. On the eve of the great poet's 800th anniversary, involving the most experienced specialists of the USSR, the detailed study of all of his works has been carried out. Before translating Nizami's works into Azerbaijani the working group under the

leadership of academician Yevgeniy Bertels has prepared a scientific-critical text. The specialists talk about the content of excellent manuscripts in the collection of the Academy of Sciences of Azerbaijan.

Indeed, starting from the 40s of the last century, the process of translation of works by Nizami into different languages and the preparation of the poet's works for publication have been accomplished at a great pace.

Such Nizamiologists as Hamid Arası, Mamed Mubariz, Mir Jalal, Mirza İbrahimov, Mirzaga Guluzadə, Mamedaga Sultanov, Rustam Aliyev, Teymur Karimli, Azada Rustamova, Nushabə Arası, Khalil Yusifli, Elyar Safarlı, Zahra Allahverdiyeva, Sirajeddin Hacı studied various aspects of poet's works. Rasul Rza, Mamed Rahim, Abdulla Shaig, Samed Vurğun, Jafar Khandan, Nigar Rəfibəyli, Khalil Rza and other outstanding poets have translated Nizami's poems and ghazals into our language. As we have left behind the ideological shackles of the past during independence, today there are real opportunities to start a new stage in the study of order. 2021 – "Nizami Ganjavi Year" makes new contributions to Azerbaijani literary criticism.

Keywords: Nizami Ganjavi, literature, criticism, Azerbaijan

Article history: received – 18.02.2021; accepted – 01.03.2021

Giriş / Introduction

Azərbaycanın dahi şairi və mütəfəkkiri Nizami Gəncəvi dünya ədəbiyyatında parlaq səhifə açmış nadir şəxsiyyətlərdəndir. Şairin xalqımızın mədəni sərvətinə çevrilən əsərləri Azərbaycanla yanaşı, dünya xalqlarının da tarixi keçmişini və adət-ənənələrini özündə əks etdirir. Nizami ömrü boyu XII əsrin əsas mədəniyyət mərkəzlərindən olan qədim Gəncə şəhərində yaşayıb, yaradıb. O, yaradıldığı söz inciləri ilə Yaxın və Orta Şərqdə, eləcə də Avropada özündən sonra gələn bir çox şairlərin yaradıcılığına böyük təsir göstərmişdir. Şairin əsərlərinə yazılan nəzirələr, "Xəmsə" və bu xəzinəyə daxil olan ayrı-ayrı poemalara uyğun yaradılan əsərlərin əhatə dairəsinin genişliyi Nizami Gəncəvinin böyüklüğünün etirafıdır. Nizamidən sonra yazmağa başlayan şairlərin əksəriyyəti onu özüne ustad sanmış, bu böyük sənətkarı əsərlərində hörmətlə xatırlamışlar. Nizaminin dünyanın ən məşhur kitabxana və muzeylərini bəzəyən əsərləri Şərqi miniatür sənətinin inkişafına da təkan vermişdir.

Əsas hissə / Main Part

Nizami Gəncəvinin əsərlərinin Azərbaycanda öyrənilməsi, əsasən XX əsrin 40-ci illərindən başlanır. 1939-cu ildə Nizami Gəncəvinin anadan olmasının 800 illik yubileyi ərafəsində şairin əsərlərinin elmi tədqiqi və tərcüməsi işlərinə start verilmişdir. Lakin Böyük Vətən müharibəsinin başlanması şairin yubiley tədbirlərini geniş şəkildə keçirməyə imkan vermədi. Yalnız 1947-ci ildə Nizamini 800 illik yubileyi keçirildi və həmin dövrə onun əsərlərinin tədqiq edilməsi, çapa hazırlanması istiqamətində xeyli iş görülmüşdür.

Təqdim edilən məqalədə ötən əsrin 40-ci illərində Azərbaycanın bir nömrəli ideoloji mətbuat orqanı olan "Kommunist" qəzetində Nizami Gəncəvinin əsərlərinin tədqiqi və tərcüməsi sahəsində görülən işlərdən bəhs edəcəyik. Qeyd edim ki, qəzet səhifələrində dərc edilən materialları topladıqca onları üç qrupa ayırdıq. Birincisi, Nizaminin həyatı, yaradıcılığı və əsərlərinin tədqiqi ilə bağlı dərc edilən yazılar. İkinci, Nizaminin əsərlərinin tərcüməsi. Üçüncüsü, Nizamiyə həsr edilən şeirlər.

Bu istiqamətdə "Kommunist" qəzetində rast gəldiyimiz ilk məqalələr sırasında Yevgeni Bertelsin "Azərbaycanın dahi şairi Nizami" (1939) adlı məqaləsində Nizami Gəncəvinin həyat və yaradıcılığı haqqında məlumat verilir. Müəllif bildirir ki, o zamankı saray ənənələri Hindistandan Aralıq dənizinəcən böyük bir ərazidə ədəbi əsərlərin farsca yazılımasını tələb edirdi. Nizami də zamanın tələbindən yazdıgı poemaları müxtəlif hökmədlərə ithaf etdiyi üçün əsərlərini saray

dilində, yəni farsca yazmağa məcbur idi. Bertelsin qənaətinə görə, Nizami birinci əsəri olan "Sirlər xəzinəsi"nda xalqın ağır vəziyyətindən, hakimlərin zor və ədalətsizliyindən, kəndlilərin yoxsulluğundan və ağır əməyindən cəsarətlə bəhs edirdi. Onun fikrinə, poemalar hökmədlər üçün bir öydə olmalı, onu yaşadan xalqın çəkdiyi iztirablarını yada salmali idi [31].

Mikayıl Rafilinin "Azərbaycan incəsənətinin çox qiymətli əsəri" (1939) sərlövhəli məqaləsində böyük sənətkarın "İskəndərnəmə" poemasının yeni tapılan əlyazması haqqında məlumat verilir. Bildirilir ki, tədqiqatçı Ləninqradda əzəmiyyətdə olarkən "Sankt Peterburqskiye vedomostı" jurnalında 1829-cu ildə dərc edilmiş bir məlumat onun diqqətini cəlb edir. Həmin məlumatda "İskəndərnəmə" poemasının Ərdəbildə Şeyx Səfi məscidindən götürülmüş Azərbaycan dilində olan əlyazması Peterburqun xalq kitabxanasına verildiyi qeyd edilirdi. Nizaminin yubileyinə hazırlıq zamanı həmin əlyazma Saltıkov-Şedrin adına dövlət kitabxanasından tapıldı. Poemanın 466 səhifəsinin 11-də incə işlənmiş bədii miniatürlər var. Əlyazma 1828-ci ildə Rusyanın İrandakı səfiri Aleksandr Sergeyeviç Qriboyedovun tapşırığı ilə başqa kitablarla birlikdə Ərdəbildən götürülərək Peterburq gətirilmişdir [22].

"Kommunist" qəzetiñin materialları içərisində Həmid Araslinın Nizami Gəncəvinin həyat və yaradıcılığına həsr olunmuş məqalələri xüsusi yet tutur.

Həmid Araslinın "Azərbaycan poeziyasının parlaq günüsi Nizami Gəncəvi" (1939) adlı məqaləsi dahi sənətkarın ədəbi irlisinin araşdırılmasının ilk mərhələsini təşkil edir. Məqalədə Nizaminin yaşadığını dövrə Azərbaycanda gəncəli Əbü'l-Üla, Məhsəti, Qıvamı-Mutərrizi, Şirvanlı Xaqani və Fələki, Beyləqanlı Müciraddin kimi bütün Yaxın Şərqdə məşhur olan azərbaycanlı sənətkarların yaşadığını bildirilir. Böyük Azərbaycan şairlərinin zəngin əsərləri ilə təriyələnən Nizami, məşhur fars, özbək və ərəb şairləri ilə da maraqlanır. "Dədə Qorqud" dastanlarının zənginliklərini dərindən mənimşəyen şair daha orijinal bir yol ilə inkişaf edərək, Yaxın Şərqdə yeni bir məktəbin təməlini qoydu.

Həmid Arası həmçinin qeyd edir ki, Nizami "Xosrov və Şirin", "Leyli və Məcnun", "Yeddi gözəl" və "İskəndərnəmə" kimi poemalarında xalq yaradıcılığının motivlərini yazılı ədəbiyyata gotirmiştir. Nizami Nəmrud, Bəhram, İskəndər kimi müsəvər obrazlar yaratmışdır. Şair Azərbaycan ədəbiyyatında qadın qəhrəmanlarından ilk dəfə danışan sənətkardır [12].

Həmid Araslinın həmin dövrə çap olunan "Ölməz məhəbbət dastanı" (1940) sərlövhəli məqaləsində isə Nizami Gəncəvinin "Xosrov və Şirin" poeması tədqiqatı cəlb olunur. Müəllif haqlı olaraq qeyd edir ki, ilk dəfə Rəsul Rza Rəzinin tərcüməsində oxuculara çatdırılan poema dünya ədəbiyyatı tarixində bu mövzuda yazılmış əsərlər sırasında misilsiz bir yer tutur. Nizamidən sonra 50-dən artıq şair "Xosrov və Şirin" mövzusunda əsər yazmış, onların hamısı dahi şairin yaradıcılığına pərəstiş etmişdir.

Həmid Arası məqalədə xüsusi vurğulayı ki, əsəri tərcümə edərkən Rəsul Rza Azərbaycanın milli şeir vəznini seçmişdir ki, bu da "Xosrov və Şirin"ın əsl variantına daha yaxındır. Lakin tərcümənin əsas üstünlüyü "Xəmsə"nin hər hansı bir təsadüfi nəşrindən deyil, bəlkə Azərbaycan SSR Elmlər Akademiyası Ədəbiyyat İnstitutu tərəfindən dünya muzeylərində on qədim əlyazma və dörd mühüm nəşrinin müqabilində müəyyənləşdirilmiş elmi-tənqidli mətn əsasında olmasıdır [10].

Həmid Araslinın "Cahanşümül sənətkar" (1947) adlı digər bir məqaləsi Nizami Gəncəvinin yaradıcılığı və dünya ədəbiyyatının inkişafına təsirindən səhbat açır. Qeyd edilir ki, Nizaminiñ əsərləri təkə Vətənində deyil, çox uzaqlarda da eyni hərarətlə sevilir, öyrənilir və təqlid edilirdi [8].

"Qəlb şairi" (1947) məqaləsində Həmid Arası qeyd edir ki, Nizami hələ "Sirlər xəzinəsi" əsərindən çox əvvəl şeirlər yazmış, lakin ömrünün sonuna kimi yazdığı şeirlərin hamısı elm aləminə bu gün məlum deyildir. Təzkirəçilər və şərqşünaslar şairin lirik şeirlərinin həcmiñin iyirmi min beyt olduğunu qeyd edirlər. Nizami Gəncəvi hələ "Sirlər xəzinəsi"ni yazmamış qələmə aldığı bir fərixiyyədə özünüñ kamil bir şair olduğunu söyləyirdi. Lakin şairin şeir "Divanı"ndan qədim təzkirə və cünglərdə çox az bir hissə saxlanılmışdır [9].

Həmçinin Həmid Araslinın "Ölməz dastan" (1947) adlı məqaləsi Nizami Gəncəvinin "Yeddi gözəl" poemasının təhlilinə həsr edilib. Müəllif yazar ki, "Yeddi gözəl" poeması, kompozisiyasının orijinallığı, dilinin obrazlılığı və ideyasının aktuallığı ilə Nizaminiñ zəngin yaradıcılığında xüsusi

yer tutur. Mənalı aforizmlər və gözəl təbiət təsvirləri ilə bəzədilmiş bu mənzum roman, dahi sənətkarın geniş xalq ədəbiyyatı xəzinəsindən aldığı zərif nağıllarla gözəlləşdirilmiş və zənginləşdirilmişdir [11].

"Kommunist" qəzetiñin dərc olunan materialları içərisində Mirzə İbrahimov "Dahi söz yaradıcı" (1939) adlı məqaləsi diqqəti cəlb edir. Müəllif Nizaminin yaşadığı dövrə qədərki mərhələdə Azərbaycanın siyasi mənzərsinə toxunur, Babək üsyəninin qəhrəmanlıq epopeyası kimi xalqın yaddaşında əsrlərən-əsrlərə qədər gəlib çıxdığını bildirir. O, qeyd edir ki, Azərbaycan VIII-IX əsrlərdə dönyanın böyük bir hissəsini titrədən babəkizmin beşiyi olmuşdur. Məhz belə bir xalqın övladı kimi Nizami öz əsərlərində Azərbaycan xalqının qəhrəmanlıqlarını tərənnüm etmişdir. Mirzə İbrahimov yazar: "Nizami, vətənina və xalqına olan məhəbbətdən böyük bəşəri eşq qədər yüksələn və fərdi, canlı insanı bütün yaradıcılığının mərkəzində qoyan olməz humanistlərdəndir. O, yer üzündəki bütün xalqların, əzilən, yaziq, kəməksiz insanların dostudur. O, zülm və ədalətsizliyin düşmənidir" [25].

Həmçinin müəllif qeyd edir ki, pak, temiz və yüksək fəlsəfi məhəbbətin ifadəsi olan "Leyli və Məcnun" dastanı dünya ədəbiyyatının misilsiz incilərindəndir. Onun olmaz motivləri taqribən 400 il sonra böyük ingilis dramaturqu Vilyam Şeksprin "Romeo və Cülyetta" faciəsində və Azərbaycan şairi Füzulinin "Leyli və Məcnun" dastanında bir daha ifadə edilmişdir.

Mirzə İbrahimovun "Böyük Nizami" (1947) məqaləsində də görkəmli Azərbaycan şairi Nizami Gəncəvinin hayat və yaradıcılığından səhbat açılır. Yəzici yazar ki, Nizami hələ o zaman sənətin ictimai vəzifəsini anlayır, sənətkar qarşısında böyük qayalar qoyurdu [24].

Həmin dövrə qəzetiñ sahifələrində Məmməd Mübarizin "Nizami yaradıcılığında utopik sosializm" (1940) adlı məqaləsi diqqəti cəlb edir. Müəllif dahi şairin yaradıcılığı haqqında oxuculara ətraflı məlumat verərək yazar ki, yaşadığı cəmiyyətdəki ictimai-iqtisadi əbarətsizliyi görmək, haqıqlıqla, zülmə qarşı cəsarəti çıxışlar edib dövrünün ictimai-siyasi quruluşunu amansız tənqid etmək – Nizaminiñ başlıca xüsusiyyətlərindən olmuşdur. Nizami utopik sosializm ideyasını "İskəndərnəmə" poemasının "İqbalnamə" hissəsində belə təqdim edir: Çəmənlər, bağlar, çəşmələr arası ilə keçən İskəndər bəzəkli bir şəhərə rast gəlir. Bu şəhər öz abadlığı və nemətinin bolluğu ilə bəhişti xatırladır. Şah şəhərin darvazasına çatanda na daşdan, na domirdan, na də taxtadan qapı göründü. O, şəhərə daxil oldu. Dükənlər hər cür qiymətli şeylərlə dolu idi. Lakin onların na qapısı, na də qifili vardi. Şəhər əhalisi İskəndəri qarşılıyb behiş qasıri adlanan bir tikiliyə aparr, ona gözəl süfrə açırlar. Bu qədər bolluğu görən padşah ölkənin sırrını sorur. Ağsaqqallar öz həyat prinsiplərini belə izah edirlər. "Bizdə heç kəsin malı başqasından artıq deyildir. Biz hamını özümüzə qardaş bilirik. Heç kimin ağlaması bizi güldürməz" [16].

Məmməd Mübarizin "Ölməz dastan" (1941) və "Böyük xalq şairi" (1947) məqalələrində də Nizami Gəncəvinin "Xosrov və Şirin" poeması təhlil edilir. Dastandaki hadisələrdən danişan tədqiqatçı Məhibinbanunun (Şəmira) adəlatlı şah kimi ad çıxarmasından, onun saysız-hesabsız mədəvətləndən, ömrünü qardaşı qızı Şirinə həsr etməsindən söz açır. Nizami Şirinin təkərəq gözləliyindən deyil, həm də onun casırlıqdan, yenilməz igidiyindən ətraflı bəhs edir [17].

Müəllif bildirir ki, Azərbaycan ədəbiyyatı tarixində xalq, onun gövhəri olan yaradıcı qüvvə, birinci olaraq, Nizaminiñ əsərləri ilə səhneyə çıxmışdır. Nizami əsərlərində Azərbaycan təbiətinin gözləliyini, yüksək mədəniyyətini, "yazı da, qış da güller, çıçaklırla bəzənmə Bərdə şəhərini", qızıl-gül xırmanı və Muğanı bülbüllər məskəni kimi oxucunun xəyalında canlandırır [13].

Məmməd Mübarizin "Nizami və vətən" (1947) məqaləsində də yazar ki, Azərbaycan torpağının böyük vətənpərvəri Nizami Gəncəvi öz ölməz əsərlərinin mövzusunu haradan alırsa-alsın, onun qəhrəmanlarının fəaliyyəti harada cərəyan edirsə-etsin, şair həmişə vətəni düşünmüş, vətənin şərafı onun əsas yaradıcılıq qayəsi olmuşdur. Şair sönməz odlar diyarı – Azərbaycana atəşin bir məhəbətə bağlı idi:

*Bərdə nə gözlədir, Bərdə nə şəndir,
Yazı da, qış da güllü gülşəndir.*

*Yayda dağlarında açar çiçəklər,
Qızı min çiçəkli bahara dayər.* [15]

"Nəvai və Nizami" (1948) məqaləsində Məmməd Mübariz Azərbaycan ədəbiyyatının görkəmli nümayəndəsi Nizaminin böyük özbək şairi Əlişir Nəvaiyə təsirindən, əsərlərindəki oxşar cəhətlərdən söz açır. Qeyd edilir ki, Nizaminin Nəvaiyə təsiri, xüsusilə özbək şairinin "Xəmsə"yə daxil olan beş poemaya yazdığı nəzirələrdə özünü bürüze verir. Məsələn, Nəvainin "Fərhad və Şirin" əsərində Fərhadın atasının öz oğlunu bəsləmək üçün tikidirdiyi dörd rəngarəng qəsr, bizi Nizaminin "Yeddi gözəl"ində Bəhram üçün tikilən Xəvərnəq qəsrini xatırladır. Onun Sokrat dağına gedib İskəndər tilisimini açması, Nizaminin "İskəndərnəmə"sində qəhrəmanın Dərbənddə Key Xosrov tilisimini açması haqqındaki əfsanəyə bir işaretdir [14].

Qəzətin sahifələrində nəşr olunan məqalələr sırasında Cəfər Hacıyevin (Xəndan-red) "Nizaminin lirik şeirləri" (1947) adlı məqaləsi böyük Azərbaycan mütəfəkkirinin anadan olmasının 800 illik yubileyinə hazırlıq dövründə yazılmışdır. Məqalədə müəllif qeyd edir ki, dünya ədəbiyyatına "Sırlar xəzinəsi", "Yeddi gözəl", "Xosrov və Şirin", "Leyli və Məcnun" və "İskəndərnəmə" kimi ölməz əsərlər bəxş edən Nizaminin 20 min beytlik Divanı mövcud olmuşdur. Təssüsüf ki, bu günədək şairin cəmi 1500 beyti toplanıb. Nizami lirik parçalarını həm gənclik illərində, həm də qocalıq dövründə yazımışdır. Onun qocalıq dövründə də lirik şeirlər yazdığını aşağıdakı parçadan da aydın görmək olur:

*Ağ tüklərdən qar yiğildi, başım üstə qalandı,
Vücudum bir çardaq kimi, yatasın ah, amandı!
Dağ başında qar olanda əridikcə su gələr,
Gözlərimdən axan yaşın səbəbidir bu məğər?* [13]

Şairin lirik şeirləri, xüsusilə, qəzəlləri hələ sağlığında ona böyük şöhrət qazandırmışdır. Cəfər Hacıyev müxtəlif təzkirələrdə və mənbələrdə Nizami imzası ilə yüzlərə parçaya rast gelindiyini, lakin bunların hamısı böyük Nizamiyə məxsus etməyin düzgün olmadığı qənaətinə gəlir.

Cəfər Xəndanın "İctimai fikirlərin bəddi tərənnümçüsü" (1947) məqaləsi Nizami Gəncəvi yaradıcılığında "Sırlar xəzinəsi" poemasının təhlilinə həsr edilib. Müəllif bildirir ki, Nizami Gəncəvinin 37 yaşında qələmə aldığı bu əsərdə əvvəl yazdığı qəzəlləri ilə Yaxın Şərqdə böyük şöhrət qazanmış, əsərləri diller əzbəri olmuşdur. "Sırlar xəzinəsi" Nizaminin ictimai görüşlərinin bəddi ifadəsini verən ilk böyük əsəri idi. Əsərin ən maraqlı hissəsinə 20 mənzum hekayə təşkil edir. Bunlardan başqa əsərdə minacat, nət, mədh şəklində parçalar da vardır ki, bunlarla Nizami keçmiş şeirdə ənənə kimi yayılmış vəzifəni yerinə yetirirə, digər tərəfdən də söz aləmində hakim bir sənətkar olduğunu nümayiş etdirir [4].

Bu illərdə nəşr olunan araşdırmaclar sırasında qızqəti Mir Cəlalin "Ösrlərdən gələn dostluq səsi" (1947) məqaləsi cəlb edir. Nizami Gəncəvi yaradıcılığında slavyan xalqına olan münasibətdən söz açılır. Şairin "Yeddi gözəl" əsərində əsas hadisələr Bəhram şahın hayat və hekayələrindən bəhs etə də, slavyan qızı Nəsrinən hekayəsi də maraq doğurur. Nizami Gəncəvi Nəsrinən simasında bu xalqın hayat və məişəti, qəhrəmanlığı haqqında söhbət açır. Beləliklə, tədqiqatçı alim Nizami əsərlərinə istinadən Azərbaycan və rus xalqları arasındaki əlaqələri təhlil edir, dahi sənətkardan sonra Azərbaycan ədəbiyyatında rus xalqını, mədəniyyətini yüksək qiymətləndirən Abbasqulu Ağa Bakixanov, Mirzə Fətəli Axundov, Seyid Əzim Şirvani, Cəlil Məmmədquluzadə və başqa şair və yazıçılarının əsərlərini nümunə göstərir [23].

Həmin dövrdə Heydər Hüseynovun qəzet sahifələrində yer alan "Mütəkkir sənətkar" (1947) məqaləsini də qeyd etmək lazımdır. Heydər Hüseynov Nizami Gəncəvinin yaradıcılığını təhlil etmiş, əsərlərindəki fəlsəfi fikirləri diqqətə çatdırılmışdır. Məqalədə qeyd olunur ki, Nizaminin əsərlərində sada materializm və ibtidai şəkildə də olsa, dialektika ünsürlərini görmək mümkündür. "Xüsusən, kainatın maddiliyi və filosof Falesin dediyi kimi, bu maddi əsasın sudan ibarət olması Nizaminin aşağıdakı mühəhizələrində bariz surətdə ifadə edilmişdir.

*Sudan bu kainat yarana bilməz,
Deyə inkar etmək istərsə hər kəs,
Nişənin varlığı bu sözlərimi
Alımlar yanında isbat etməzmi?* [7]

Yuxarıda qeyd edildiyi kimi, XX əsrin 40-ci illərində alımları Nizami Gəncəvi əsərlərinin tərcüməsi və nəşri məsələləri də düşündürdü. "Nizami əsərləri çapa necə hazırlanmışdır" (1947) adlı məqalədə - SSRİ Elmlər Akademiyasının müxbir üzvü, Nizami əsərlərinin tərcüməsinin baş redaktoru, professor Yevgeni Eduardoviç Bertelslə müsahibədə alımların tərcümə üzərində necə işlədiklərində danışılır. Akademik bildirir ki, XIV, XV və XVI əsrlərə aid əlyazmalar toplanmış və tədqiq edilmişdir. Araşdırma zamanı bu əsərlərin Nizami ruhuna daha yaxın olan variantları üzərində dayanmış və həmin əsərlərin tərcüməsi məqsədən müvafiq hesab edilmişdir. Y.Bertels Nizamiyə məxsus olan əlyazmaların bugündəkən əldə edilmədiyinə təsdiq olunur, ona görə də on dördüncü əsrin əlyazmalarını daha etibarlı hesab etdiklərinə vurgulayırlar [30].

Həmçinin Məmmədəga Sultanovun "Nizami Gəncəvinin yeni bir qəzəli haqqında" (1948) məqaləsində ədəbiyyat həvəskarlarının təzkirə və cüngülində Nizamiyə aid xeyli qəzəl və qəsidiə saxlanılması qeyd edilir. Tədqiqatçı alim əldə etdiyi qəzəli oxucularla bölüşür və israrla bu əsərin Nizamiyə məxsus olduğunu bildirir:

*Fəraqından qocalırkən dodaqların "qorxma" – dedi,
Busə verib gənc edərəm pire-həzar saləni.
Nizamiyəm, bəndənizəm, bəndənizin bəndəsəyiym,
Aşıqlərin qazisiyəm, ver möhr edim qibaləni.* [21]

Alim qəzəli Bakı şəhərində, Seyidinin arxivindən tapıldılarını, onun özünün bir neçə nəşər şeir həvəskarı ilə bu əsərin Nizamiyə məxsus olduğunu təsdiqlədiklərini diqqətə çatdırır.

Nizami Gəncəvinin poemalarından olan "İskəndərnəmə" dən bir parça" (1939) Abdulla Şaiqin tərcüməsində təqdim edilmişdir. Poemadan verilən hissədə "Şahnamə" yazarın bilik göstərərkən söz nəzminə yenilik verməsindən, yunan ölkəsində rum şahlarından bir qüdrətli hökmərən yaşadığını bildirilir. Həmin hökmərən adının Feyləqus olduğu, rum və rusun ona itaat etdiyi söylənilir.

*Şöhrətli bir şahdı, adı Feyləqus,
İtaat edərdi ona rum və rus.
Məskəni olmuşdu yunan torpağı
Makedoniyadı doğma ocağı.
Ayınlar qoyardı yeni və parlaq,
Ən ulu əcdadi Eys ilə İsaq.* [1]

Nizami Feyləqusu ədalətli bir şah kimi təsvir edir, qurdları qoyun buduna bağladığını, zülmün boğazını sixdiğini, hətta Daranın bu ədla qarşı çıxdığını dilə götürür. Daranın ondan xərac istəməsini Feyləqus özünün acizliyi kimi qəbul etmir. Ona bəxşislər göndərir.

N.Gəncəvinin bütün əsərlərində olduğu kimi, bu poemasında da, onun qədim yunan, rum, Yaxın Şərqi tarixi keçmiş və onların mədəniyyəti, ədəbiyyatı ilə tanış olduğunu şahidi olur. Həmin əsərdə Nizaminin ulduzları düzüllü, Günsətin Hömoldə qərar tutmasını, elmdən əmələ doğru getmələrini söyləməsi şairin astronomiya elminə də dərindən bələd olmasına deməyə əsas verir. İskəndərin doğuluğu, Feyləqus tərəfindən övladlığı götürülməsi, daha sonra onun hakimiyyətə başlaması nəql edilir. İskəndər Feyləqusun qoymuş qanunları pozmur, qonşu ölkələrlə, tabeiyində olan insanlarla dəha da ədalətli davranır.

Qəzet Nizami Gəncəvinin "Yeddi gözəl" poemasından "Söziñ tərif" (1940) adlı parçanı Məmməd Rahimin tərcüməsində oxuculara təqdim edir. Həmin parçada böyük mütəfəkkir söz

haqqında qiymətli fikirlər söyləyir, Tanrı kəlamından başqa bu dünyada heç nə əbədi yaşamayacaq, – deyir. Şair Tanrı kələmə dedikdə, çox güman ki, elmə, biliyə və düzlüyü əsaslanaraq deyilmiş sözləri nəzərdə tutur:

*Tanrı kəlamından qeyri-yaxşı bax,
Heç nə bu dünyada yaşamayacaq.
İnsanın qalacaq sözü yadigar;
Yeldir yerdə qalan, başqa hər nə var.
Çalış bu dünyani yaxşıca öyrən! [19]*

Səməd Vurğunun tərcüməsində verilmiş Nizami Gəncəvinin "Gələcək nəslə xıtab" (1940) şərində dahi sənətkar özündən sonra gələcək nəsillərə ürkən sözlərini çatdırır, siz məni xatırladiqça man da sizi xatırlayacağam deyir. Nizami gələcəyin insanların xıtabən, mənim qəbrimin üstünə gəlib göz yaşı töksən, man da sənin üstünə göylərdən nur şəpəcəyəm, – deyə vəd edir.

*Mənimcün göylərə sən yüksələndə,
Səninçün yerlərə enərəm mən də.
Özün tak diri bil məni cahanda,
Mən da canlanaram sən canlananda.
Uzaq tutma məni dost məclisindən,
Mən səni görərəm, görməsən də sən [28].*

Şair bu şeirdə insanın ölümündən sonra yaxşı əməlləri ilə hər zaman yaddaşlarda, könüllərdə yaşadığını bildirir, əbədiyyət yolunu biza göstərir.

Süleyman Rüstəmin "Göndərim", Cəfər Xəndanın "Sənsiz", Mirvarid Dilbazinin "Sevgili canan", Nigar Rəfibəylinin "Olasan", Osman Sarıvəllinin "Rübailər", Məmməd Rahimin "Qəsidi" adlı tərcümələri böyük sənətkarın əsərlərinin xalqa çatdırılması istiqamətində atılan mühüm addimlar idi. Həmin şeirlərə bəstələnən mahnilar bu gün də sevilərək xanəndələrimiz tərəfindən ifa edilir [29].

Cəfər Xəndanın tərcüməsində Nizaminin daha iki qəzəli (1947) təqdim edilib. Qəzəllərin birincisində şairin nəsihət dolu kəlamları yer alıb. Həmin qəzəldə əgər dövlətli olmaq istəyirsənsə, gecələr oyaq qal, çünki yatan xəzinə tapmaz, oyaq qalan tapar, – deyir böyük sənətkar.

*Qəm yemə həqqə inan fəryadi-qəmxaran çatar,
Gücsüzün imdadına bir gün gələr yaran çatar.
Daim dövlət dilərsənsə, oyaq qal hər gecə,
Cün yatan tapmaz xəzinə, sərvətə qalxan çatar.*

Digər qəzəldə yenə də şair dilbərinə könlünün cəfədan dolmasından, illər ötsə də, hələ də, vəfadan xəber çıxmadiğindən gileyənlər. Aşiq öz sevgilisini sən dərd-qəmi hey mənə vermək dilayırsən, mən isə harda bir can görəsən sənə götürirəm deməkə aralarındakı ziddiyətə son qoymağa çağırır. Aşiqlə sevdiyi arasındakı fərqliliyə şairin bir çox qəzəllərində rast gəlirik. Bütün bunların şairin təbii müşahidələrindən, real həyatda rast gəldiyi hadisələrdən qaynaqlandığını düşünmək olar.

*Yüz köynəyi yirtdim ki, mənə rəhm edərək sən,
Heç olmas bir şey verəsən şəninə şayan.
Min sidqüvəfa ilə səni sevdi Nizami,
Bəs sən niyə cəlləda dönüb əhdil qırırsan? [6]*

Məmməd Rahimin tərcüməsində Nizami Gəncəvinin "Yeddi gəzəl" poemasından bir parçada isə "Rus qızının Bəhrəma həkəyə söyləməsi" (1940), şah qızı ilə evlənmək üçün gələn gəncin sonuncu imtahanından da uğurla keçməsi təsvir edilir.

*Ela ki qarınlar dolduqca doldu,
Gözlərdə kainat tər-təzə oldu.
Bu xoş məclisində şah dedi gərək,
Şaf zəri məhəklə imtahan edək.
Durub tərk elədi dərhal otağı,
Taxta əyləşdirdi cavan oğlunu.
Oturdub qızıyla özü üz-üzə,
Necə başlayacaq görsün o, sözə.*

Şah qızı gənci imtahan edir və oğlanın cavabları onu razı salır. Atasını çağırıb taxta çıxmasını, həmin oğlanla evlənmək istədiyini bildirir [20].

Rəsul Rzanın tərcüməsində Nizami Gəncəvinin "Xosrov və Şirin" (1941) poemasından "Şirinin Şapur açıqlanması" parçası təqdim edilir. Şirin Xosrovun onunla xəlvəti görüşmək istəyini eşidən kimi qəmə batır. Xosrovun təklifinə rədd cavabı verən Şirin Şapurun sözünü kəsərək açıqla söyləyir ki, "ey tanrıdan uzaq insan, daha sus, çünki bütün danışdığın puçdur, əbəsdir":

*Rast gələn incini deşmək olarmı,
Hər şeyi deməyə ehtiyac varmı?
Hər rast gələn suyu içmək yaramaz,
Hər şeyə bir paltar biqmək yaramaz. [27]*

Qəzət yubiley materiallarının sonucusu olaraq oxuculara Nizami Gəncəvinin "Xosrov və Şirin" indən "Fərhadın dağ çaparaq ağlaması" və "Şirinin Fərhadın yanına getməsi" (1947) yarımbaşlıqları ilə dəstəndən parçalar təqdim edir. Rəsul Rzanın tərcüməsində verilən poemada Fərhad Şirinin eşqi ilə çaplığı Bisütün dağında səhərdən Günəş batanacaq çalışır. Şirinin Xosrovu sevdiyini bilsə də, onu xatırından çıxara bilmir.

*Ela bil ki, anam qarğayıb mənə:-
"Bütün istadiyin yad olsun sənə".
Zəmanə qılıncı, zəhmat verənə,
Baxmayır bir gözla neçin hər kəsə [26].*

Cəfər Xəndanın tərcüməsində Nizami Gəncəvinin bir neçə qəzəli (1947) təqdim edilir. Bu qəzəllərdə şair öz sevgilisini müraciət edərək onu etinəsizliqda suçlayır. Sevgilisini nələ səsi dinləməyə adət etdiyini deyən lirik qəhrəman, bəs mənim naləmi niyə dinləmirsən, – deyərək ondan şikayatlınlər.

*Eyb etməz, ürək vermə mənə, çünki gözəlsən,
Dil verməmək adətdir gözəllərdə binadan.
Söylə, bu Nizami necə səbr etsin, əzizim,
Sənsiz o, qərarsız olacaq ey mahi-taban.*

Nizaminin digər qəzəlində də lirik qəhrəman "ay üzlü nigar"dan kimə mehman olacaqsan, kimin şəninə şayan olacaqsan, – deyə soruşur.

*Ay üzlü nigarım kimə mehman olacaqsan,
Bir söylə, kimin şəninə şayan olacaqsan?*

*Sahlıq çətiri var başın üstündə bu axşam,
Ənbər çətirində kimə xaqan olacaqsan? [5]*

Məmməd Rahimin böyük ustada itahaf etdiyi qızılı “Qaytaran xalqa səni sevgili rəhbər yaşasın” (1947) adlanır. Şair Nizami Gəncəvi yaradıcılığına yüksək qiymət verir və onu “düha tacının ən nadir gövhəri” adlandırır [18].

Aşıq Mirzə Bayramovun “Nizamiyə” (1947) qoşmasında [2], Zeynal Xəlilin “Ana yurdum” (1947) şeirində [32] də dahi şairə ümumxalq məhəbbəti ifadə edilir.

Nəticə / Conclusion

Faktlardan aydın olur ki, Nizami Gəncəvinin 800 illik yubileyi ərefəsində təkcə Azərbaycanda deyil, ümumilikdə sovet ədəbiyyatında bir nizamışunaslıq sahisi yaranmış və görkəmli mütxəssislər yetişmişdir. Həmin illərdə ilk dəfə Nizami Gəncəvinin əsərlərinin akademik nəşri hazırlanmış, poemə və qazəlləri Azərbaycan dilinə tərcümə olunmuşdur. Lakin çap olunan əsərlərin tələsik tərcümə olunması, müxtəlif beylərdə bəzən ifadə olunan fikirlərin orijinal nüsxələrlə tam uyğun olmamasını müşahidə edirik. Doğrudur, sonralar təkrar nəşrlərdə nəşriyyatlar bu uyğunsuzluqları aradan qaldırmak üçün müəyyən cəhdərlər etsə də, hələ də Nizaminin əsərlərinin dilimizə müükəmməl tərcüməsinə ehtiyac vardır. Ərəb və fars dillərini müükəmməl bilən, Yaxın və Orta Şərqi xərinə dərindən bələd olan şair-tərcüməçilərin bu istiqamətdə daha çox fayda verəcəyinə inanırıq.

Eyni zamanda sovet dövründə tədqiqatçıların əksəriyyəti Nizami Gəncəvinin əsərlərini ideoloji baxımdan öyrənir və oxuculara çatdırırlar. Lakin bu əsərlərin bəşəri mahiyyəti, dünya xalqlarının adət və ənənələri haqqında fikirləri, şairin dinə münasibəti, eləcə də dövrünün hökmətlərinə yazdığı poemaları və qəzəlləri yetərinə qiymətləndirilməmişdir.

Onu da vurgulamaq istərdim ki, Azərbaycanda Nizami irsi həmisi diqqət mərkəzində olmuş, dövlət və hökumətimiz şairin əsərlərinin çapı, yeni əsərlərinin üzə çıxarılması və təbliği istiqamətində işlərə böyük önəm vermişdir. Həmid Arası, Məmməd Mübariz, Mir Cəlal, Mirzə İbrahimov, Mürzəağa Quluzada, Məmmədəga Sultanov, Rüstəm Əliyev, Teymur Kərimli, Azadə Rüstəmova, Nüshəbə Arası, Xəlil Yusifli, Əlyar Səfərli və başqa görkəmli alımlar dahi sənətkarın irsini müxtəlif aspektlərdən tədqiq etmişlər. Nizaminin anadan olmasının 840, 850, 870 illik yubileyləri ölkəmizdə dövlət səviyyasında qeyd edilmiş, əsərləri latın əlifbası ilə təkrar naşr olunmuşdur (2004).

Azərbaycan Prezidenti cənab İlham Əliyevin sərəncamı ilə 2021-ci il ölkəmizdə “Nizami Gəncəvi ili” elan olunmuşdur. İnanmaq istərdik ki, bu əlamətdar hadisə Nizami Gəncəvi irsinin daha müükəmməl araşdırılması, şairin yaradıcılığının müasir tələblər baxımında elmi şökildə tədqiqata colb edilməsi işinə yeni töhfələr verəcəkdir.

Ədəbiyyat / References

1. Abdulla Şaiq. “İskəndərnama”dən bir parça”. Tərcümə, “Kommunist”, 23 aprel 1939
2. Aşıq Mirzə Bayramov. “Nizamiyə” (şeir). “Kommunist”, 27 sentyabr 1947.
3. Cəfər Hacıyev. “Nizamının lirik şeirləri”. “Kommunist”, 16 mart 1947.
4. Cəfər Xəndan. “İctimai fikirlərin bədii tərənnütümüzü”. “Kommunist”, 17 sentyabr 1947.
5. Cəfər Xəndan. “Qəzəllər”. (Şeir) Tərcümə. “Kommunist”, 16 mart 1947.
6. Cəfər Xəndan. Qəzəllər. (Şeir) (Tərcümə), “Kommunist”, 25 may 1947.
7. Heydər Hüseynov. “Mütəfəkkir sənətkar”. “Kommunist”, 27 sentyabr 1947.
8. Həmid Arası. “Cahanşümül sənətkar”. “Kommunist”, 3 sentyabr 1947.
9. Həmid Arası. “Qəlb şairi”. “Kommunist”, 21 sentyabr 1947.
10. Həmid Arası. “Ölməz dastan”. “Kommunist”, 18 yanvar 1940.
11. Həmid Arası. “Ölməz məhəbbət dastanı”. “Kommunist”, 17 avqust 1947.
12. Həmid Arası. “Azərbaycan poeziyasının parlaq günəşi”. “Kommunist”, 23 aprel 1939.
13. Məmməd Mübariz. “Böyük xalq şairi”. “Kommunist”, 16 mart 1947.

14. Məmməd Mübariz. “Nəvai və Nizami”. “Kommunist”, 15 may 1948.
15. Məmməd Mübariz. “Nizami və vətən”. “Kommunist”, 25 may 1947.
16. Məmməd Mübariz. “Nizami yaradıcılığında utopik sosializm ideyaları”. “Kommunist”, 13 dekabr 1940.
17. Məmməd Mübariz. “Ölməz dastan”. “Kommunist”, 11 fevral 1941.
18. Məmməd Rahim. “Qaytaran xalqa səni sevgili rəhbər yaşasın” (şeir). “Kommunist”, 27 sentyabr 1947.
19. Məmməd Rahim. “Sözün tərifisi”. (Şeir) (Tərcümə). “Kommunist”, 18 yanvar 1940
20. Məmməd Rahim. “Yeddi gözal”. (Şeir) Tərcümə, “Kommunist”, 13 dekabr 1940.
21. Məmmədəga Sultanov. “Nizami Gəncəvinin yeni bir qızılı haqqında”. “Kommunist”, 1 avqust 1948
22. Mikayıl Rəfil. “Azərbaycan incəsənətinin çox qiymətli açarı”. “Kommunist”, 22 avqust 1939.
23. Mir Cəlal. “Əsrlərdən gələn dostluq səsi”. “Kommunist”, 13 sentyabr 1947.
24. Mirzə İbrahimov. “Böyük Nizami”. “Kommunist”, 27 sentyabr 1947
25. Mirzə İbrahimov. “Dahi söz yaradıcı”. “Kommunist”, 15 iyun 1939.
26. Rəsul Rza. “Xosrov və Şirin” dastanından “Fərhadın dağ çaparaq ağlaması” və “Şirinin Fərhadın yanına getməsi” (Şeir) Tərcümə. “Kommunist”, 17 avqust 1947.
27. Rəsul Rza. “Xosrov və Şirin” poemasından “Şirinin Şapura acıqlanması” (Şeir) Tərcümə. “Kommunist”, 11 fevral 1941.
28. Səməd Vurğun. “Gələcək noslə xitab”. (Şeir) (Tərcümə). “Kommunist”, 14 may 1940.
29. Süleyman Rüstəm. “Göndərim”, Cəfər Xəndan. “Sənsiz”, Mirvarid Dilbazi. “Sevgili canan”, Nigar Rəfibəyli. “Olasan”, Osman Sarıvəlli. “Rübailər”, Məmməd Rahim. “Qəsidiə”. Şeir. (Tərcümə), “Kommunist”, 21 sentyabr 1947.
30. Yevgeni Bertels. “Nizami əsərləri çapa necə hazırlanmışdır”. “Kommunist”, 25 may 1947.
31. Yevgeni Bertels. Azərbaycanın dahi şairi Nizami. “Kommunist”, 8 fevral 1939.
32. Zeynal Xəlil. “Ana yurdum” (şeir). “Kommunist”, 28 sentyabr 1947.
33. Zəhra Allahverdiyeva. Azərbaycanda nizamışunaslığın təşəkkülü və inkişafı (XX əsrin 40-cı illəri), Elmi məsləhətçi: əməkdar elm xadimi, professor Rüstəm Əliyev; elmi redaktor: akademik Teymur Kərimli. Bakı, Nurlan, 2007.

Задачи по исследованию и переводу произведений Низами Гянджеви (1939-1948 гг)

Габиль Алиев

Национальный музей Азербайджанской литературы имени Низами Гянджеви.
Азербайджан.

E-mail: qabil-aliyev@yandex.ru

Резюме. К изучению, распространению, привлечению к научным исследованиям и переводу произведений Низами Гянджеви приступили в 40-х годах XX века. Накануне 800-летнего юбилея великого поэта для подробного исследования его творчества были проведены работы на государственном уровне, самые опытные специалисты СССР были привлечены к этой работе. Рабочая группа, созданная под руководством академика Евгения Бертельса, напряженно потрудившись перед тем, как перевести произведения Низами на азербайджанский язык, подготовила их научно-критический текст. Специалисты отмечают содержание превосходных рукописей в коллекции Академии наук Азербайджана. Действительно, начиная с 40-х годов прошлого века процесс перевода произведений Низами на разные языки и работа по подготовке произведений поэта для издания продолжались с

большой скоростью. Такие низамиеведы, как Гамид Араслы, Мамед Мубариз, Мир Джалал, Мирза Ибрагимов, Мирзага Гулузаде, Мамедага Султанов, Рустам Алиев, Теймур Керимли, Азада Рустамова, Нушабе Араслы, Халил Юсифли, Алияр Сафарли провели исследования произведений поэта в различных аспектах. Расул Рза, Мамед Рагим, Абдулла Шаиг, Самед Вургун, Джафар Хандан, Нигяр Рафибейли, Халил Рза и другие выдающиеся наши поэты перевели отдельные поэмы и газели Низами на наш язык. Ни в советский период, ни в период независимости не удалось преподнести истинную цену, вес философского и литературного смысла произведений Низами Гянджеви.

С этой точки зрения, оставив позади идеологические оковы, сегодня у нас есть реальные возможности для начала нового этапа в низамиеведении. Сегодня пришёл час, когда, действительно, с внутренней любовью можно изучать и воспевать творчество великого Низами, говорившего:

Любовь-михраб ветров, к зениту вознесенных,
И смерть осушит мир без вод страны влюбленных...

Когда бы без любви душа миров,- Кого бы зрел живым сей круголетний кров?...

Я верю, что наши исследователи достойно выполнят эту работу, 2021 год – “Год Низами Гянджеви” – откроет новый этап в азербайджанском литературоведении.

Ключевые слова: Низами Гянджеви, литература, критика, Азербайджан